

มติชน กรอบบ่าย Matchee (Mid-Day) Circulation: 950,000 Ad Rate: 1,200	Section: First Section/กระแสรศรศน์ วันที่: อังคาร 31 มกราคม 2566 ปีที่: 46 ฉบับที่: 16396 หน้า: 12(บน)		
	Col.Inch: 110.35 Ad Value: 132,420		PRValue (x3): 397,260 ศิลปิน: ชาว-ดำ
	หัวข้อข่าว: รัฐต้องทำอะไร เพื่อช่วย คนเลี้ยงหมู ไหลรอดในปี 2566		

รัฐต้องทำอะไร

เพื่อช่วย คนเลี้ยงหมู ไหลรอดในปี 2566

สถานการณ์คนเลี้ยงหมูปี 2566 ไม่สู้ดีนัก เนื่องจากวัตถุดิบอาหารสัตว์มีราคาแพงมาก ปัจจุบันกากถั่วเหลือง 23.40 บาท/กก. ข้าวโพดหน้าโรงงาน 13.40 บาท/กก. (ชาวไร่ข้าวโพดขายได้ 9.50 บาท/กก.) ปลายข้าว 14.20 บาท/กก. ต้นทุนการผลิตที่คณะอนุกรรมการวิเคราะห์ต้นทุนการผลิตสุกรกรณีซื้อลูกหมูมาเลี้ยงขุนเท่ากับ 101 บาท/กก. แต่ช่วงตรุษจีนราคาหมูมีชีวิตหน้าฟาร์มซื้อขายกันที่ 98-102 บาท/กก. เท่ากับว่าตอนนี้คนเลี้ยงหมูไม่มีกำไร

หลังจากนี้บอกเลยว่า ปีนี้คนเลี้ยงหมูเหนื่อย!!!

ราคาวัตถุดิบอาหารสัตว์ทั้งข้าวโพดและกากถั่วเหลืองยังคงเป็นหอคอยขยี้มแพงคนเลี้ยงหมู เนื่องจากประเทศไทยเราผลิตข้าวโพดได้เพียง 40% ต้องนำเข้า 60% ปีนี้ก็ยังคงเป็นปัญหาเพราะนโยบายรัฐที่ไร้การวางแผนเกี่ยวกับการนำเข้าข้าวโพด ยังคงใช้มาตรการควบคุมการนำเข้าข้าวสาลี 3:1 ซึ่งรัฐไม่ควรกำหนดโควตาการนำเข้า แต่ควรดูปริมาณการผลิตข้าวโพดภายในประเทศในปีนี้ และอนุญาตให้นำเข้าไม่เกินปริมาณ

ส่วนขาด ทางเศรษฐศาสตร์เรียกว่า อุปสงค์ส่วนขาด ไม่จำเป็นต้องกำหนดโควตาแต่อย่างใด เพียงแต่กำหนดเพดานการนำเข้าพิจารณาช่วงนำเข้าที่เหมาะสม ไม่ให้กระทบต่อช่วงข้าวโพดไทยที่ออกสู่ตลาด สิ่งเหล่านี้ต้องวางแผนและต้องทำตั้งแต่ต้นปี

นอกจากนี้ กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ควรสร้างความร่วมมือในการจัดหาพืชอาหารสัตว์ โดยเฉพาะข้าวโพด ปลายข้าว รำข้าว มันสำปะหลัง เพื่อให้รายย่อยผสมอาหารสัตว์ใช้กันเองภายในกลุ่มผู้เลี้ยงหมู/วิสาหกิจชุมชน/สหกรณ์ ซึ่งจะช่วยลดต้นทุนในการเลี้ยงหมูของผู้เลี้ยงรายย่อย พร้อมทั้งเพิ่มรายได้ของเกษตรกรจากปลูกพืชหลังนา ซึ่งสามารถกำหนดปริมาณและรับซื้อที่แน่นอน เพื่อเป็นแรงจูงใจสำหรับเกษตรกรผู้ปลูกพืชอาหารสัตว์

สำหรับกากถั่วเหลืองนั้นไม่ต้องพูดถึง เราต้องนำเข้ามา 99% ของปริมาณความต้องการใช้ในประเทศ เนื่องจากเราผลิตถั่วเหลืองได้ไม่ถึง 50,000 ตัน/ปี แต่ต้องใช้ประมาณปีละ 4 ล้านตัน

มติชน ครบรอบ Matichon (Mid-Day) Circulation: 950,000 Ad Rate: 1,200	Section: First Section/กระแสรายวัน วันที่: อังคาร 31 มกราคม 2566 ปีที่: 46 ฉบับที่: 16396 หน้า: 12(บน) Col.Inch: 110.35 Ad Value: 132,420 PRValue (x3): 397,260 ศิลปิน: ชาว-ดำ หัวข้อข่าว: รัฐต้องทำอะไร เพื่อช่วย คนเลี้ยงหมู ไทรอดในปี 2566

ใช้สัปดาห์มัน 75% แปรรูปอาหารคนและอาหารสัตว์ 25% และรัฐอย่าได้เอาจากอุตสาหกรรมให้เกษตรกรไทยผลิตถั่วเหลือง เพราะผลผลิตต่อไร่ต่ำมาก เราไม่มีทางสู้ได้ ต้องนำเข้าต่อไป แม้ว่าบราซิลส่งออกถั่วเหลืองรายสำคัญของโลก จะมีแนวโน้มส่งออกถั่วเหลืองได้มากขึ้น แต่ผู้ซื้อรายใหญ่อย่างจีน สหภาพยุโรป และสหรัฐ ก็มีแนวโน้มการใช้เพิ่มขึ้นเช่นกัน น่าจะทำให้ราคาวัตถุดิบอาหารสัตว์ในปีนี้จะตัวอยู่ในระดับสูงเช่นนี้ทั้งปี

นอกจากนี้ ผู้ผลิตอาหารสัตว์ต้องเผชิญกับต้นทุนค่าแรง ค่าพลังงาน ราคาอาหารสัตว์มาจะปรับตัวเพิ่มขึ้นเช่นกัน นั่นหมายถึงปีหน้าราคาหมูมีชีวิตหน้าฟาร์มไม่ควรต่ำกว่า 100 บาท/กก.

แม้ว่าจะมีการประกาศราคาแนะนำจากสมาคมผู้เลี้ยงสุกรที่เพิ่มขึ้นมา 4 บาท/กก. จากความต้องการเนื้อหมูที่เพิ่มขึ้นในช่วงเทศกาลตรุษจีน แต่คนเลี้ยงหมูไม่ได้ดีใจนัก แต่หลายหัวห้องเพียงขำขำ เพราะรู้ว่านี่คือการปรับขึ้นราคาชั่วคราว ราคาหมูหลังตรุษจีนคือของจริง จะขึ้นหรือลงอยู่ที่ปริมาณหมูเดือน !!

ในปีนี้อาจจะมีปริมาณการผลิตหมูกลับเพิ่มเข้ามาได้ประมาณ 17 ล้านตัว แต่เราก็เปิดประเทศรับนักท่องเที่ยวมาเพิ่มการบริโภคเนื้อหมูเช่นกัน หากราคาหมูมีชีวิตหน้าฟาร์มต่ำกว่า 100 บาท/กก. แสดงว่ามีหมูเถื่อนมาเทขายในราคาถูกลง กรมปศุสัตว์ต้องพนักง่าล้างเฝ้าระวังและตรวจจับอย่างจริงจังและต่อเนื่อง

อย่างไรก็ดี หมูขุนที่คาดว่าจะเข้าเลี้ยงเพิ่ม 3 ล้านตัวในปีนี้ส่วนใหญ่มาจากรายใหญ่ที่มีความพร้อมทั้งในเรื่องแม่พันธุ์ ระบบไบโอซีเคียวริตี้ ต้นทุนการขุนโดยเฉพาะอาหารที่มีต้นทุนเฉลี่ยถูกกว่ารายย่อย ประกอบกับรายย่อย แม้จะอยากกลับมาเลี้ยงก็ไม่ค่อยนัก เนื่องจากราคาหมูแพงมาก (16 กก. 3,400 บาท/ตัว +/- 96 บาท/กก.) รายย่อยส่วนใหญ่จึงตัดสินใจซื้อลูกหมูเข้าเลี้ยงเล็กลง น้ำหนักอยู่ราวๆ 5-7 กก. ราคาประมาณ 2,000-2,500 บาท/ตัว เพื่อลดต้นทุนลูกหมู แต่ก็ต้องแบกรับความเสี่ยงในส่วนของอัตราผลตอบแทนที่อาจเพิ่มขึ้นและต้นทุนอาหารในสัดส่วนที่เพิ่มขึ้น

ความเสี่ยงถัดมาคือ การซื้อขายลูกหมูเพื่อเข้าเลี้ยงของรายย่อยนั้น มักจะไม่ได้มีการตรวจเชื้อว่าปลอดโรคคอตีบแอฟริกา (ASF) หรือไม่ว่า ซึ่งปศุสัตว์ควรต้องเร่งทำความเข้าใจและอำนวยความสะดวกในเรื่องนี้ เพื่อลดความเสี่ยงของการแพร่กระจายของเชื้อ ASF ที่แฝงอยู่ สังเกตได้จากช่วงหลังที่เริ่มมีการกลับเข้าเลี้ยงเพิ่มขึ้นก็มีการพบเชื้อ ASF เพิ่มขึ้นในหลายพื้นที่เช่นกัน

นอกจากนี้ เพื่อแก้ปัญหาแม่พันธุ์และลูกหมูขาดแคลน กรมปศุสัตว์ควรร่วมมือกับรายกลางและรายใหญ่ในจังหวัดเดียวกัน หรือจังหวัดใกล้เคียงในการแบ่ง/ผลิตแม่พันธุ์/ลูกหมูมาให้ผู้เลี้ยงหมูรายย่อยในพื้นที่ ได้นำไปเลี้ยงต่อในราคาทุน และควรสนับสนุนงบประมาณบางส่วนหรือสินเชื่อปลอดดอกเบี้ยจากรัฐบาลเพื่อปรับปรุงฟาร์มรายย่อยให้ได้มาตรฐาน GFM และจัดทำระบบไบโอซีเคียวริตี้ ขณะที่ข่าวเกี่ยวกับข้อมูลการพบเชื้อ ASF เป็นสิ่งสำคัญ ควรต้องประชาสัมพันธ์ให้คนเลี้ยงหมูทราบอย่างทั่วถึง เพื่อสร้างความตระหนักและปฏิบัติตามหลักไบโอซีเคียวริตี้ อย่างเข้มงวด เนื่องจากเชื้อตัวนี้ยังแฝงอยู่ในสิ่งแวดล้อม พร้อมสร้างปัญหาได้ทันทีที่เกิดความบกพร่องในการป้องกันโรค

สรุปว่ารัฐต้องทำอะไรบ้าง

- 1) วางแผนและจัดการวัตถุดิบอาหารสัตว์ให้เพียงพอ
- 2) กำกับดูแลและตรวจจับหมูเถื่อน
- 3) ส่งเสริมและสนับสนุนการทำฟาร์มได้มาตรฐาน และระบบไบโอซีเคียวริตี้
- และ 4) หน้าที่ให้ข้อมูลข่าวสารแก่ประชาชนได้รวดเร็วและถูกต้อง

เหล่านี้คือ "หน้าที่" ของรัฐที่ต้องทำในวันนี้ ให้สมกับเงินภาษีประชาชน

ผศ.ดร.สุวรรณา สายรวมญาติ

ภาควิชาเศรษฐศาสตร์เกษตรและทรัพยากร
 คณะเศรษฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์